

И додека македонската држава на сите можни начини се обидува да ги презентира своите факти за сопственото минато, сегашност и иднина пред светската заедница, деновиве Грција ни прикажа каква демократија има, во каква цивилизација живее, какви вредности му презентира на светот. Солзавецот и крвта по атинските и по солунските улици веројатно се дел од модерната и европската политика на Кабинетот на Караманлис. Доколку истата таа работа, не дај Боже, се случеше кај нас, госпоѓа Бакојани ќе ја обиколеше цела Европа, сите поголеми и помали метрополи, за да им објасни на своите сојузници дека не знаеме ниту за "д" од демократијата, дека не сме исполниле ниту еден европски стандард за да можеме да бидеме дел од европското семејство на народите. На таков начин, целата грчка дипломатска мрежа атакуваше врз Македонија за време на изборниот циклус, кога се случија серија немили настани во средините со доминантно албанско население. Тогаш устите на Грците им беа отворени од левото до десното уво. Ликуваа, ги

триеја дланките, имаа адут во рацете против Македонија. Но, денес Грција ја живее најголемата демократска беда во последниве педесеттина години. Таа преку ноќ се претвори во буниште на отпадот, на анархијата, на хаосот и на нечовечките вредности. Но, Европа сè уште не сака да осознае за каква демократска земја станува збор. За разлика од Грците, Македонците сега не ликуваат, не се ситат на синилата по телата на младите грчки граѓани. Напротив. Тоа не е во генот и во крвта на Македонците. Иако имаме големо право да зборуваме за антидемократските и антицивилизационските вредности на грчкото општество, сепак Македонија остана одмерена и конструктивна како сосед, не дозволувајќи притоа да извлече сопствен бенефит од анархијата во Грција. Позната е онаа стара мудрост - не гради ја сопствената среќа врз туѓата несреќа. Иако грчките власти досега многу пати ја прекршија таа мисла, тоа говори за нив, а не за нас. Македонија како стара цивилизација, од која потекоа реките на културата и писменоста кон многу европски народи, знае да биде достоинствена во моментите кога другите страдаат како последица на сопствените пропусти.

Колку и да се борат земјите од т.н. Западен Балкан што поскоро да пристапат во полноправно членство на ЕУ, сепак брзите, нелогични и противречни одговори кои пристигнуваат од бриселските кулоари, во голем дел придонесуваат земјите од југоисточна Европа да го губат ентузијазмот за постигнувањето на таа цел. Фамозните стандарди, олицетворени преку реформите кои треба да се спроведат во балканските општествени системи, одамна не се мерило дали една земја ќе биде член на организацијата или не. Доколку тие строго се почитуваа и важеа за сите, Бугарија и Романија уште најмалку десет години ќе беа кандидати за членство. Европската политика кон процесот за проширување во последните пет години е видоизменета. Се покажува сè поголема одбивност и дрскост кон земјите апликанти, а во исто време лажно се поттикнуваат малите држави од овие простори да продолжат со исполнувањето на поставените услови, затоа што само така тие ќе можат да станат составен дел на заедницата. Одамна знаеме дека сè е политика, интереси... Сè е лакрдија. Еднонасочните струења на мислите и на изјавите, без право на коментар од страна на оние кои се борат да ги достигнат најмоќните, ја расипува и онака извалканата европска слика. Македонија ги исполни сите стандарди кои во една нормална и рамноправна процедура им се поставуваат на земјите-кандидати за членство во НАТО. Арно ама, на Македонија ѝ наметнаа уште еден обврзувачки критериум кој мора да го исполни, доколку таа сака да стане членка на Алијансата. А тој критериум никогаш не може да биде остварлив, сè додека целата континентална заедница и некои нејзини разгледени членки не се отрезнат од замурлакот, предизвикан од национализмот и шовинизмот, кој ги затру нивните клетки. Деновиве повторно уште една шлаганица врз македонскиот образ од сè поконтроверзната Франција. Човекот кој учествуваше во создавањето на нова држава на Балканот, на начин својствен само за подземијето, денес во име на европското право и демократијата, јавно соопшти дека Македонците ќе добијат олеснет визен режим само доколку најдат компромис со Грција, или во превод кажано, само доколку го сменат името и преку него идентитетот. Бернар Кушнер уште еднаш удри таму каде што најмногу боли, во душата и во свеста. Уште попаразителен е фактот дека таа реченица шефот на француската дипломатија ја искажа на самиот ден на одбележувањето на 60-годишнината од донесувањето на Универзалната декларација за човекови права на Обединетите нации, а токму неговата земја беше еден од основоположниците на тој документ. Апсурди имало и ќе има. Но, свесното кршење на цивилизационските правила и норми повеќе е недозволиво, особено не од земји кои

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

МЕЃУНАРОДНАТА (НЕ) ПРАВДА НАЈМНОГУ ТЕЖИ ВРЗ МАКЕДОНСКИТЕ ПЛЕЌИ

Времето ќе покаже дали изјавата на Кушнер е притисок или не. Наше е да работиме и не би предвидувал што сакал тој да каже. Сите велат дека што и да направиме, повторно на крај останува проблемот со името кој го имаме со Грција. Продолжуваме да работиме на изнаоѓање решение за ова прашање, кое треба да биде прифатливо за македонските граѓани.

Никола Груевски

се самопрезентираат за водачи на светската демократија и се колевки на модерната цивилизација.

БУГАРСКА ДЕМОКРАТИЈА СО ШОВИНИСТИЧКИ ДИСКУРС

Во контекст на сè ова, покрај другите пречки кои ни ги ставаат на патиштата, деновиве пристигна и бугарското мислење за нас, за нашето поимање на нешт-

Спорот за името со Грција не влијае негативно само на процесот на евроинтеграција на Македонија, туку и на кредибилитетот на ЕУ. Прашањето за името е наметнато од една членка на Унијата. Не сум сигурен дека единствената причина зошто на Македонија не ѝ се дава шанса да ги почне преговорите за членство се само забелешките во последниот Извештај на Европската комисија. Македонија е подготвена да ги продолжи неопходните реформи и веднаш да ги почне преговорите за членство. Македонија не е ништо полоша од некои други земји, кои преговараат или веќе се членки на Европската унија.

Антонио Милошовски

тата поврзани со идентитетот и постоењето. Поранешниот бугарски амбасадор во земјава, Ангел Димитров, отвора нови рани или става сол врз веќе отворените. Критикувајќи го македонскиот однос кон сопственото мина-

то се обидува да наметне теза дека ние, денешните Македонци, сме основоположници на еден нов национализам. Не сакајќи да погледнат во својот задлабочен шовинизам и фашизам, кој го манифестираат во континуитет кон другите, ваквите и слични како него политички аналитичари и согледувачи на балканските релации, се обидуваат да најдат раска во туѓото око, притоа не гледајќи ја гредата во сопственото. Димитров гледа грешка во бугарската официјална политика, која воопшто не зазема став околу прашањето за името на Македонија. Смета дека грчко-македонскиот спор е прашање кое не е туѓо за бугарските национални интереси. Националистичкиот тон кој Атина и Софија го гледаат во денешната македонска политичка и национална поставеност е само изговор за оправдување на својот хегемонизам, кој го продуцираат кон постоењето на македонскиот народ и дефокусирањето на вниманието од вистинските причини, кои денес се дел од современите антагонизми на Балканот. Наводниот национализам, кој Грците и Бугарите го гледаат во Македонецот денес, е само природен одбранбен и заштитен механизам од нивните асимилаторски политики и доктрини. Македонија отсекогаш водела, води и ќе води дефанзивна политика, која има цел да го заштити своето минато, сегашност и иднина. За разлика од тоа, вкрстените оски на Балканот, кои со векови искажувале негативска политика кон македонскиот етнос, се застапници на офанзивна национал-социјалистичка политика, која навлегува во порите и во внатрешноста на туѓиот организам. Или кажано со други зборови, ние не навлеговме во грчката, односно во бугарската внатрешна поставеност на општественото живеење, туку напротив, тие беа субјектите кои постојано се обидуваат некогаш национално да го понижат, обезвреднат и потценат. Не треба да се навраќаме во далечното минато. Доволен е само периодот на Втората светска војна за да се види кој каде бил, што бил и со кого бил. Очигледно е

ЕДНОСТАВНО МАКЕДОНЦИ...
ЧИСТИ КАКО СОЛЗА

Светот сè уште не е осознаен за мачеништвото на македонскиот народ. Иако, свеста за мачеништвото на еден угнетен народ е неговото главно морално оружје во борбата за опстанок. Геноцидот врз македонскиот народ продолжува и денес во XXI век, со барањето за промена на државното име Македонија и на името на еден од најстарите народи во Европа - македонскиот народ. Македонската цивилизација на која ѝ припаѓаме е цивилизација на љубовта и мирот, а не на омразата и војната. Наши вредности се патриотизмот, хуманизмот, толеранцијата, коегзистенцијата, братољубието и гостопримството.

Светски македонски конгрес

Мораме да ја зацврстиме демократијата во цела Европа. Мораме што е можно побрзо да ја внесеме Македонија во ЕУ. Мораме да направиме македонските закони и македонското Собрание да се најдат во позиција да станат дел од ЕУ. Мораме да го надминеме неразумното однесување на Грците кон Македонија.

Мајкл Мартин, спикер на британскиот Парламент

Македонското малцинство на Балканот сè уште не ги ужива своите легитимни права, загарантирани со Универзалната декларација за човекови права. Македонците кои живеат во Грција,

Бугарија, Србија и Албанија сè уште не ги уживаат основните права. Парадоксално е што две од овие држави, Грција и Бугарија, се членки на ЕУ и на НАТО. Ги повикуваме релевантните институции на ОН и на ЕУ да затворат еден јаз со признавањето, заштитата и промовирањето на легитимните човекови права на македонскиот народ, кои се загарантирани со Универзалната декларација. Апелираме

до Грција да го признае нејзиното трагично минато во арената на човековите права и да им овозможи на македонските бегалци, чие единствено злосторство е тоа што не се етнички Грци, да се вратат во нивната татковина.

Обединета македонска дијаспора

Ја поддржувам одлуката на македонската Влада да поднесе тужба против Грција пред Меѓународниот суд за правда во Хаг. Европската унија и меѓународната заедница мора да ја натераат Атина веднаш да престане да го користи своето вето врз влегувањето на Македонија во меѓународните институции, вклучувајќи ја тука и Европската унија.

Ефектот од двојните стандарди за Македонија може да предизвика опасности од типот на обесхрабрување на македонскиот народ и политичарите во насока на приближувањето кон ЕУ, да се зголеми национализмот, а Западниот Балкан да се дестабилизира. Ова мора да се избегне.

Ангелика Бер, европски пратеник

дека ниту грчките, ниту бугарските интелектуални и политички кругови сè уште не можат да ја искоренат Хитлеровата доктрина од своите мисли и постапки. Тоа е лошо за Европа во целина, затоа што таа во своите редови ги има токму нивните политики и режими. Тие се нивен составен дел. Апсурдна е тезата на Ангел Димитров дека, цитирам: "Македонија не е само наш нов сосед, туку и предизвик за способноста да ги заштитиме трајните национални интереси на Бугарија во духот на современите демократски стандарди". Го поставувам прашањето како може Бугарија да ги заштити националните интереси, претпоставувам во Македонија, во духот на современите демократски стандарди? Бугарскиот однос кон Македонија и Македонците се совпаѓа со идеологиите на асимилација и дискриминација, а не со поимањето на демократијата, па уште современа. Боже, Господи! Прости им, навистина не знаат што зборуваат. Од друга страна, барањето за обновување на некакви бугарски споменици во Македонија и издигнувањето на тоа лицемерно прашање

пред европските институции од страна на Софија, исто така, е дел од шовинистичката стратегија на соседната држава. Како Македонија да го оквалификува континуираното кршење на правата на Македонците во Бугарија, одбивањето на државната власт да ја регистрира партијата на нашето малцинство таму? Станува збор за права на живи луѓе, кои се дел од денешното бугарско општество. Доколку Софија денес се противи на живите да им даде права, тогаш нема никакво алиби да бара права за мртви луѓе, кои патем историјата ги познава како фашисти, а не како херои. Криејќи се зад европскиот параван, овие старомодни и изветвени реторички претставуваат шунд и кич за модерните текови на континентот. Нивниот идеолошки експанзионизам повеќе не поминува на овие простори. Македонија повеќе не е онаа истата од почетокот на деведесеттите години на минатиот век. Македонија денес има изграден и цврст организам, со имунитет кој успешно знае да им се спротивстави на умоболните проекти, напишани во кабинетите на одамна маргинализираните губитници.